

Arrest

nr. 106 858 van 17 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 30 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 oktober 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 juni 2010 dient verzoekster een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar moeder.

Verzoekster verkreeg een E- kaart op basis van de gezinshereniging.

Op 9 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing die een einde stelt aan het recht op

verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 31 oktober 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van

Naam: I., A. M.,

Nationaliteit :Bulgarije, Geboortedatum: 29.07.1994, Geboorteplaats: G. Oryahovica, Identificatienummer in het Rijksregister: (...), Verblijvende te: (...) AALST.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Mevrouw I., A. M. diende op 18/06/2012 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als bloedverwant in neerdalende lijn in functie van de moeder I., S. M. (NN: ...), thans verblijvende op een ander adres (...) Wevelgem

Betrokkene verkreeg de E-kaart op basis van gezinshereniging. Heden vervoegt zij niet langer het familielid van de Burger van de Unie en is zij niet langer ten laste van diezelfde burger van de Unie gelet op de financiële hulp van het OCMW voor betrokkene. Gelet op deze nieuwe situatie voldoet betrokkene dus niet langer aan de voorwaarden van gezinshereniging (art 40bis - wet 15.12.1980).

Mevrouw I., A. M. kan het recht op verblijf bovendien niet behouden in eigen hoofde daar nergens uit het dossier blijkt dat zij een economische activiteit uitoefent. Uit de info ontvangen van de POD Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenbeleid en toegevoegd aan haar administratief dossier blijkt dat zij sinds 28/12/2011 een volledig leefloon geniet als persoon die een gezin ten laste heeft. Betrokkene dient dus heden beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zonder economische activiteiten in België. Deze bestaansmiddelen worden echter ter beschikking gesteld door de Belgische overheid, wat uiteraard niet in overeenstemming is met de voorwaarden zoals opgenomen in artikel 40, §4, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Zij kan niet langer erkend worden als descendant gezien zij niet langer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden overeenkomstig artikel 40bis §2 3° van de wet van 15.12.1980.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.*

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 40 en 42bis van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster in de synthesememorie het volgende uiteen:

“De enige motivering is dat de mijn verzoeker onvoldoende tewerkstelling bewezen heeft in de periode na 28.11.2011.

Zoals reeds in het feiten relaas weergegeven heeft mijn verzoekster nooit een vraag gesteld tot het bekomen van een E-kaart als werkneemster aangevraagd. Zij was als minderjarige dochter van een asielzoekster het land binnengekomen. Zij is op 29.07.2012 meerderjarig geworden. Zij heeft een leerplicht tot 18 jaar, dewelke zij stipt vervult. Het is dan ook onmogelijk te stellen dat zij voorheen geen tewerkstelling bewijst ter staving van haar E-kaart. Zij mag als minderjarige met leerplicht trouwens niet werken (job als jobstudent niet te na gesproken).

Nadien was het voor haar niet mogelijk om inkomsten te verwerven. Mijn verzoekster volgt nog steeds school en kan nog geen werk hebben of inkomsten uit arbeid verwerven. Daarnaast heeft zij ook een kinderlast.”

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen,

zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling, met name artikel 42bis van de vreemdelingenwet en artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, duidelijk gemotiveerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als bloedverwant in neerdalende lijn, in functie van haar moeder, daar zij niet langer ten laste is van de referentiepersoon. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Verzoekster poogt in haar enig middel de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, waaruit blijkt dat zij eerder de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Het middel zal dan ook verder vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 18 juni 2010 om inschrijving heeft verzocht als bloedverwant in neerdalende lijn, met name in functie van haar moeder, van Bulgaarse nationaliteit. Verzoekster stelt in de synthesememorie aldus correct dat zij niet om inschrijving als werkneemster heeft verzocht.

Artikel 40bis, § 2, 3° van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"§2 Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;"

Hieruit blijkt dat verzoekster als familielid van de burger van de Unie wordt beschouwd als zij ten laste is van haar moeder bij wie zij zich dient te voegen.

Uit de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster niet inwoont bij haar moeder en financiële hulp geniet van het OCMW. Dit wordt niet betwist door verzoekster. Verweerder stelt aldus op kennelijk redelijke wijze vast dat zij heden niet langer ten laste is van de burger van de Unie, met name haar moeder. Verzoekster voldoet bijgevolg niet meer aan de voorwaarde van artikel 40bis, §2, 3° van de vreemdelingenwet. Verweerder heeft tevens onderzocht of verzoekster haar verblijfsrecht kan behouden als 'beschikker van voldoende bestaansmiddelen', met toepassing van artikel 40, §4, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet. Nu zij sinds 28 december 2011 een volledig leefloon geniet als persoon die een gezin ten laste heeft, stelt verweerder op kennelijk redelijke wijze vast dat zij kan worden beschouwd als beschikker van voldoende bestaansmiddelen maar dat deze bestaansmiddelen

ter beschikking worden gesteld door de Belgische overheid, wat niet in overeenstemming is met de voorwaarden van artikel 40, §4, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

Verzoekster lijkt van mening te zijn dat haar een gebrek aan tewerkstelling wordt verweten. In tegenstelling tot verzoeksters betoog wordt zij niet verweten geen tewerkstelling te bewijzen doch wordt vastgesteld dat zij niet ten laste is van haar moeder zoals vereist door artikel 40bis, § 2, 3° van de vreemdelingenwet en evenmin kan beschouwd worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, aangezien zij leefloon ontvangt van het OCMW. Waar verzoekster betoogt dat het voor haar niet mogelijk is om inkomsten te verwerven omdat zij nog steeds school volgt, doet zij aan het voorgaande geen afbreuk.

Verzoekster maakt met haar betoog geen schending van de artikelen 40 en 42bis van de vreemdelingenwet aannemelijk en toont niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

N. MOONEN